

TWEEDE BRIEF AAN DE KORINTIËRS

Kern

In de tweede brief aan de Korintiërs roept Paulus de mensen op om niet te gaan voor uiterlijke schijn en glorie, maar voor innerlijke glorie en genade. Dat kan door de liefde van Christus. Hij is voor allen gestorven om een ieder met God te verzoenen. Dit is de enige manier om nieuw, vernieuwd, te worden.

Achtergrond

Paulus heeft meerdere brieven aan de Korintiërs geschreven, die niet allemaal bewaard zijn gebleven. De tweede brief aan Korinte in onze bijbel is waarschijnlijk de vierde brief en mogelijk ook pas later uit verschillende stukken tot één brief samengevoegd.

Hoofdstuk 7 geeft meer inzicht in de achtergrond van de brief. Paulus is slechts een korte tijd in Korinte geweest en schrijft daarna een aantal brieven, waaronder de eerste brief aan de Korintiërs. Hierna horen de Korintiërs voorgangers die hen met een mix van toffe Griekse ideeën en oude Joodse ideeën bevestigen in hun hang naar show (met kennis, genadegaven, voorganger, etc.). Daar steken Paulus (een miezerig mannetje en geen vlotte spreker) en zijn boodschap van Gods genade saai bij af. Ze beledigen Paulus tijdens een bliksembezoek dat hij aan Korinte brengt. Hij schrijft daarna zijn tranenbrief, die hij aan Titus meegeeft. Deze is niet bewaard gebleven, maar wordt wel een aantal keren genoemd in 2 Kor. (2:3,4 en 7:8,12). Door deze brief schrikken de Korintiërs van zichzelf en zijn ze bereid opnieuw naar Paulus te luisteren. Hij schrijft dan de brief die wij kennen als de tweede brief aan de Korintiërs.

Kernteksten

Willen we sterk zijn, of willen we zwak zijn? Paulus geeft aan: 'Omdat Christus mij kracht schenkt, schep ik vreugde in mijn zwakheid: in beledigingen, nood, vervolging en ellende. In mijn zwakheid ben ik sterk.' (12:10)

De tweede brief richt zich tegen de pronkzucht van de Korintiërs. Pronkzucht leidt, ook in de kerk, tot het stellen van (wettische) eisen en anderen buitensluiten.

God kan zijn liefde en genade pas aan ons kwijt als we niet voor onszelf leven en geloven, maar als we beseffen dat we Christus nodig hebben. Dan ontvangen we genade, genade die je laat delen.

Als we net als de gemeente van Korinte leven, laten we geen God vol liefde zien, maar veranderen we Hem in een kwade God. Dan maken we van 'Zo lief had God de wereld, dat Hij zijn enige Zoon gegeven heeft, opdat iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaat.' (Joh. 3:16) dit: 'Zo kwaad was God op de wereld, dat Hij zijn woede over zijn enige Zoon heeft uitgestort...'

Christus zelf is Gods 'ja'. (1:19)

Opgemerkt

Het probleem van Korinte wordt al in 1 Kor. 13:5 gegeven: 'De liefde is niet pronkziek, ze is niet opgeblazen, ze zoekt zichzelf niet.'

Dietrich Bonhoeffer, schrijft in zijn *Leven met elkander*: 'Ontelbare keren is een gehele christelijke gemeenschap daaraan te gronde gegaan, dat zij leefde vanuit een 'wensbeeld'. Elke menselijke wensdroom over de kerk moet gebroken worden, opdat de echte gemeenschap zal kunnen leven. God haat de dromerij, want ze maakt hoogmoedig en veeleisend.'

En verderop: 'Wie zichzelf een beeld van de kerk droomt, eist van God en van de ander en van zichzelf de vervulling van die droom. Hij leeft in de kring der broeders onbarmhartig en als een levend verwijt voor alle anderen. Wat niet volgens zijn wil gaat, noemt hij een mislukking.'

Dit is precies een samenvatting van deze brief aan Korinte.

Uitgelicht

Hoofdstuk 1 begint over *troost* (net als de HC zondag 1). Waarom? Omdat de Korintiërs daarmee verlegen zijn. Ze hebben geen troost nodig, vinden zichzelf sterk, ontkennen dat ze verdrietig, gekwetst, zwak zijn. Daarom schrijft Paulus Want ik schaam me niet... dat ik Christus nodig heb.

In hoofdstuk 3 en 4 gaat het over *glorie*. De gemeente in Korinte wil glorie, wil shinen. Met behulp van de wetten van Mozes. Maar deze komen niet verder dan de buitenkant. Paulus zet hier tegenover de glorie, die de vrijspraak door Christus brengt. Deze glorie verandert de binnenkant. 'Jullie zijn een brief van Christus, niet in stenen platen gegrift, maar in het hart van mensen.' (3:3) Dit is 'een kostbare schat in aarden kruiken'. (4:7) Die aarden kruik, de uiterlijke mens, vergaat. De innerlijke mens wordt van dag tot dag vernieuwd.

Die vernieuwing, die nieuwe schepping, is er alleen omdat Christus is *gestorven*. Zo heeft God de wereld met zich *verzoend*. (5:14-20) Verzoening gebeurt niet door het oppoetsen van de buitenkant. Er moet voor worden gestorven. (hoofdstuk 5)

De Korintiërs willen het zelf doen, willen sterk zijn. Dan heb je God niet nodig, dan ben je Goddeloos. Onder welk *juk* kruipen jullie?, vraagt Paulus hen in hoofdstuk 6: 'Loop niet in een en hetzelfde span met ongelovigen. Wat is de verwantschap tussen gerechtigheid en wetteloosheid? Wat heeft licht met duisternis te maken?' (6:14)

In hoofdstuk 8 en 9 wordt de gemeente opgeroepen om mee te doen aan de collecte voor de gemeente in Jeruzalem: 'Jullie blinken in alles uit: in geloof, in kennis en welsprekendheid, in inzet op elk gebied, in de liefde die wij in jullie hebben gewekt – blink dus ook uit in deze *genade*.' (8:7) In dit bijbelgedeelte wordt het woord *charis* gebruikt voor collecte. *Charis* betekent ook *genade*. De Korintiërs denken bij *charis* aan *charismata* = *genadegaven*. Maar *charis* = *genade* = *delen*.

In hoofdstuk 10-13 scheidt Paulus op over zijn zwakheid: die is veel en veel groter dan de zwakheid van de superapostelen, waarmee de Korintiërs zo weglopen.

Paulus heeft, heel menselijk, ook zelf de behoefte om niet zwak maar sterk te zijn. In het begin heeft hij de Heer gesmeekt hem van de doorn in zijn vlees te bevrijden. Dit is niet gebeurd. Gods antwoord: 'Je hebt niet meer dan mijn *genade* nodig, want kracht wordt zichtbaar in *zwakheid*.' (12:7-10)

Paulus heeft in zijn leven geleerd God te danken voor zijn eigen zwakheid. En hij is blij met de zwakte die Jezus heeft laten zien, omdat Jezus daardoor dichtbij de mensen staat.

Beeld

Waarin herkennen we onszelf?

Ik zou sterker willen zijn...

of

Ik zou zwakker willen zijn...

dan heb ik God minder nodig.

des te meer zie je Góds kracht in mij.

uiterlijke glorie

innerlijke glorie